

A
B
C
D
E

Renhållningsförvaltningen
BEHANDLING OCH ÅTERVINNING

Handläggare: Nils Lundkvist
Tfn: 08-508 465 60

Renhållningsnämnden

Remiss över betänkandet "En BRASkatt!- beskattning av avfall som deponeras"

Förslag till beslut

1. Tjänsteutlåtandet översänds till Roteln som Renhållningsförvaltningens svar på betänkandet och läggs till handlingarna.
2. Beslutet förklaras omedelbart justerat.

Johan Castwall
Direktör

Nils Lundkvist
Avdelningschef

Sammanfattning

Renhållningsnämnden har fått uppdraget att till stadsledningskontoret yttrade sig över betänkandet (SOU 2005:64) betänkandet "En BRASkatt!- beskattning av avfall som deponeras". Stadsledningskontoret kommer att sammanställa ett remissyttrande på betänkandet.

Renhållningsförvaltningen har sammanställt kommentarer på betänkandet utifrån påverkan av förslagen i betänkandet på Stockholms stad och Stockholms stads avfallshantering. I de fall betänkandet har väsentlig påverkan på avfallshanteringssystemet generellt och därmed Stockholms avfallssystem, har detta beaktats. Renhållningsförvaltningen noterar att utredningsmaterialet är mycket omfattande och behandlingstiden kort. Mot denna bakgrund är Renhållningsförvaltningens kommentarer övergripande.

- Renhållningsförvaltningen har i huvudsak samma uppfattning som de slutsatser utredaren lagt fram, att denna skatt hittills varit ändamålsenlig.
- Renhållningsförvaltningen är däremot av uppfattningen att förslaget om att begränsa avdragsrätten för avfall som förs till kompostering och rötning inte är positiv för utveckling av biologisk behandling och återanvändning av rötrest eller kompost.
- Vi anser att förslaget om att slopa avdraget för förorenade massor från sanering är olämpligt liksom att införa en särskild skattesats med 90 kr/ton.
- Renhållningsförvaltningen anser att el-certifikat bör tilldelas den andel av blandat avfall som är att betrakta som biobränsle.

Övriga kommentarer avseende att införa en skatt på den fossila delen av avfall till förbränning hänvisas till Renhållningsförvaltningens tidigare remissyttrande.

Bakgrund

Betänkandet är en översyn av och en utvärdering av Lagen om skatt på avfall (1999:673).

Betänkandet skall också lämna förslag på skatt på avfall till förbränning såväl avseende lagtekniska utformningen som lämpligheten att införa denna skatt eller om andra ekonomiska styrmedel skall användas.

Förvaltningens kommentarer

Kommentarerna som lämnas av Renhållningsförvaltningen på betänkandet "En BRASkatt!- beskattning av avfall som deponeras. SOU 2005:64" görs utifrån påverkan av förslagen i betänkandet på Stockholms stad och Stockholms stads avfallshantering. I de fall där betänkandet har väsentlig

påverkan på avfallshanteringssystemet generellt och därmed Stockholms avfallssystem, lämnas också kommentarer.

Renhållningsförvaltningen har i huvudsak samma uppfattning som de slutsatser utredaren lagt fram i utvärdering av den nuvarande lagen om skatt på avfall till deponering. Renhållningsförvaltningens uppfattning är att slutsatsen i betänkandet, att denna skatt hittills varit ändamålsenlig och styrt avfall från deponering och mot materialåtervinning generellt. För Stockholms hushåll och Renhållningsförvaltningens del har endast avfallsskatten påverkat mängden grovavfall till deponi.

Renhållningsförvaltningen har samma uppfattning att det för närvarande endast behövs smärre förändringar i lagen om skatt på avfall för att ytterligare styra avfallet från deponi mot material- och energiåtervinning.

Renhållningsförvaltningen är däremot av uppfattningen att förslaget om att begränsa avdragsrätten för avfall som förs till kompostering och rötning inte är positiv för utveckling av biologisk behandling och återanvändning av rötrest eller kompost. Förslaget i betänkandet går ut på att avdraget begränsas till att endast omfatta sådan biologisk behandling vars huvudprocess som är kortare än ett år. Processbetingelser och miljömässiga villkor för verksamheten bör prövas och fastställas vid miljöprövningen, om det anses nödvändigt är det där skärpa reglerna kring kompostering och rötning bör regleras. Det är därför inte naturligt att behandlingsprocessen utformning styrs i skattelagstiftningen.

Även om hantering och behandling av förorenade jordar inte ingår i Renhållningsförvaltningens ansvarområde är det ändå ur stadens totala avfallshantering viktigt att lämna följande kommentar. Vi anser att förslaget om att slopa avdraget för förorenade massor från sanering är olämpligt liksom att införa en särskild skattesats med 90 kr/ton. Detta kommer att kraftigt öka kostnaderna för sanering, sanering som ofta utförs genom samhällets försorg. Effekten kan bli att nödvändiga saneringsåtgärder senareläggs eller helt uteblir och att återvinningsmaterial, sanerad jord, inte används vid avslutning av tippområden. Det måste också noteras att förbehandling av förorenad jord alltid måste ske före deponering enligt deponeringsförordningen. Denna specifika skattesats för förorenade jordar väcker då frågan om differentierad avfallsskatt på material till deponi är en fiskal avgift som inte driver mot mindre mängd avfall till deponi.

Utredningen har tidigare lämnat ett delbetänkande med förslag om att införa en skatt på den fossila delen av avfall till förbränning, som Renhållningsförvaltningen redan tidigare lämnat kommentarer på och hänvisar till detta tidigare yttrande.

Fråga om huruvida avfall skulle tilldelas el-certifikat behandlas däremot i huvudbetänkandet. Renhållningsförvaltningen anser att el-certifikat bör tilldelas den andel av blandat avfall som är att betrakta som biobränsle.

Grunden till detta är att biobränslen bör utnyttjas före fossila bränslen oberoende av om biobränslet är avfallsbaserat eller jungfrulig biomassa. Dessutom ger el-certifikat alltid incitament till ytterligare produktion av en MWh el. Det finns heller inget i RES (Renewable Energy Sources) direktivet eller liknande som hindrar att el-certifikat tilldelas den förnyelsebara delen av det blandade avfallet. Renhållningsförvaltningens uppfattningen är att den totala mängden avfall till förbränning vid Högdalens Kraftvärmeverk inte ökar om el-certifikat införs. Det som påverkas är enbart andelen elproduktion från avfallsförbränningen som kommer att premieras.

Avfallsförbränningsanläggningen i Stockholm och övriga avfallsförbränningsanläggningar i landet kommer säkerligen att nyttja samma kvantiteter avfallsbränslen som sin tekniska kapacitet.. Kraftvärmeanläggningar som kan bränna avfall är stora investeringar och har stora geografiskt upptagningsområde för sitt avfallsbränsle, till stor del beroende på att anläggningarna är basproduktionsanläggningar i lokala fjärrvärmenät och därmed krävs för det lokala energisystemet.

Bilaga

1. Sammanfattning av betänkandet